

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

XVIII. Tertium supplicii genus, artuum viscerumque cruciatus, vel ipsa
etiam mors.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

C A P U T XVIII.

Tertium , & quidem gravius supplicii genus , artuum viscerumque
cruciatus, vel ipsa etiam mors.

PROLUSIOLE hactenus videri potest divinæ æquitas
justitiae, si ad ea, quæ jam referentur, quæque for-
tasse aliis, in locum Lindensis Deiparæ sacrilegis, irro-
gavit, respicere quis voluerit. Et quoniam proximum
è pago Lachsdoja exemplum produximus, ad eun-
dem cum Ciaritio pagum revertamur.

Ernestus Sartor, ut ille scribit, ex eodem pago Lachsda-
ja, rapuerat Coronulas aliquot cereas, quæ ad locum sa-
cram voto piorum delatae fuerant ; & domum reveniens,
insolenter se efferebat apud loci Dominum : velle se, in-
quiens, aliquot noctibus, ad lumen sublatorum cereorum,
futuram suam egregiè promovere. Corripit Nobilis scele-
rati homini factum; ipse vilipendit. Sed confestim eum di-
vina ultiōis manus tetigit, pedes enim manusq; in spiras
contrahuntur: illi gressui, hæ operi inutiles redduntur: &
ed usq; acerrimo dolore convelluntur; donec alias coronas
cereas emi, ad locum sacrum deferri, & reponi loco prio-
rum curasset. Postquam hoc factum, membra etiam, cesso-
te dolore, ad pristina officia revertuntur.

Magna hæc alicui videatur in sacrilegum pœna,
sed multo erat illius major culpa, quemadmodum &
Dei Deiparæ que, pœnam ita facile relaxantis, maxi-
ma pietas & clementia. Non est eandem affecitus,
qui proxime, ab eodem Ciaritio memoratur.

Homo quidam, inquit ille, extremè malus (Pomeranus
suisse dicitur) nobilis cuiusdam è proximo Oeconomus,
cum multis frequenter loco sacro contumelias, & verbo, &
re in-

re intulisset; homines eō confluentes turbasset, dispulisset,
convitii affectisset; pecuniam, cereosque votivos inde susti-
lisset; suo tandem tempore, divina indignationis vim mal-
gnus sensit. Nam propinquissimē ad sacra Lindae aream
contracto cum opilione quodam levi iurgio, dum animi
odiaque in crudescunt, miser ab opilione, glande plumbi
bombarda traiectus, occubuit. Vbi ceteri cālum sibi con-
liant, inde miserandus ad Orcum raptus est. Hoc uī & pro-
ximum recensuit nobilis Christophorus Portugal; sanc-
tus attestans, ita ut relatum, gesta fuisse.

Jam quod sequitur, ejusdem viri Nobilis testimo-
nio subnixum ita memorat Ciaritius. Valerius Schaf-
Minister verbi in pago Beselacensi (qui proximum loco faci-
adiacet) transiens Aream Lindenensem tum desertam, corpus
eandem oculo fœdavit. Verū repente, universa membra
illius gravissimo dolore corripiuntur, dirissimè torquentur.
Adhac infelix demens efficitur: & doloribus impar, inde-
nenter clamabat, ut Area à se indignè conspurcata mundi
retur. Quod simul ac factum est, continuo ille & valenti-
ni membrorum, pristina, & usui rationis restitutus, sa-
testabatur, se eundem locum singulari veneratione cu-
rum; &, quibus posset, ne eundem violent, diligenter su-
rum. Eum tunc divinitus tortum ob illatam sacro loco
tumeliam, inviserat Michaël ab Hoggendorff, Index Os-
ensis; & reverendissimo Domino Administratori Vene-
nsi, octuagenario maior, multis praesentibus narravit. Re-
terat Minister tam insigni miraculo ad fidem Catholicam
emollitus fuisse; nisi en perfidia plus iusto obduruisse; cele-
ritate brevi sublatu. Vix enim biennio exacto, celebrat
apud Nobilem, in proximiorē pago, convivio, cū domus
reverheretur, ultra modum se tendens, hinc indeque vi-

In deserta Lindæ violatores tertium supplicii genus.

241

sans, ac spumans, animam prægravatam epulis infelicit
effavit.

Cui, ob lecro, infelicem hunc Ministellum compa-
ress: Antiocho Regi sacrilego, qui ob Templum DEI
Jerusalem pollutum & spoliatum, diro viscerum do-
lore, & amaris internorum tormentis dicitur (a) extin-
ctus? an verò impiissimo omnium hæresiarcharum
Arrio, qui ut Beda (b) scribit, fusis per posteriora visce-
ribus, cunctus finem hæretica docendi; & Hæreticis digna
supplicia subeundi principium miserè invenit? Evidem,
si & flagitia, & supplicia juxta componas, non mo-
dò utrique illi verùm & Iudæ Iscarioti propè affi-
nem dixerit: nam & cum Antiocho locum sacrum
severissimo sacrilegio polluit; & cum Arrio atque Ju-
da, ubi prius id, quod ipsi visceribus spurcius est, ef-
fudisset, ejam animam infelicem, spumans atque in
omnes se partes versans, incertum qua parte, effu-
ditur scilicet agnosceremus (lubet enim S. Ambrosium
(c) jam loquenter audire) similem Iudæ proditoris, Ar-
ri quoq[ue] fuisse perfidiam, quem similis pœna damnavit; ef-
fusa sunt enim & Arrii viscera; pudet dicere ubi. Atque
ita crepit medius, prostratus in faciem, ea, quibus Chri-
stum negaverat, sed a ora polluit. Quin & Sedulium,
affine quiddam Poëticâ tubâ canentem audiamus:

Arrius infelix! qui curva per avia, rectum
Flesterem natus iter, foveam delapsus in imam
Corruit, & terti mersus perit imam profundi,
Tam vacuus sensu, justæ quam tempore pœna
Visceribus fusis vacuus quoque ventre remansit.

Q

Ec

(a) 2. Machab. 9.5. (b) ad I. Reg. 5. (c) lib. de fide
cap. 9.

Et quid mirum, spuriissimum Prædicantem p
nâ Judæ & Arrii dignum censeri, cùm eandem, iusto
Dei judicio quanquam ob leviora tacitilegia, & Ge-
tilis quidam, ob vala sacra impurius tractata, & Ar-
rianorum nonnemo, ob sellam (quâ D. Athanasius
Templo docens Alexandriae utebatur) convulsam
jam olim sint experti? De hoc ipse S. Athanasius
(a) Arrianus, inquit, juvenis ausus sellam ligneam Templa
alexandrini convellere, fragmento ligni inde in ventre
liente, intestina sua perforavit; & eâdem vi, quâ soli
disrumpere conabatur, ruptâ alvo, intestina effudit;
riusque quam ipse Thronum auferret, Thronus ei vitam
stulit. De illo verò, S. Chrysostomus *(b)* Ausus, inqui-
impuris manibus sacra vasa contingere; hos etiannon co-
tentus, sed contumeliam ulterius progressus (vasa enim
versis, & super pavimentum collocatis super ea, defudit)
vestigio pœnas dedit. Illius enim verenda, vermiculos quo-
tarunt; qui mordicus partibus putribus inhærebant; sibi
illum ita demum, multis diebus absumptum, perdi-
runt.

LIBE

*(a) in Epist. ad solit. vitam agentes. (b) lib. com.
Gentiles.*